

РЕШЕНИЕ

№ 8430

гр. София, 11.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **510** по описа за **2025** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208–228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр.с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 5463 от 19.12.2024 г., постановено по НАХД № 7764/2024 г., Софийският районен съд е изменил Наказателно постановление № 23-4332-020579/13.09.2023 г., издадено от Началник сектор в СДВР, отдел "Пътна полиция"-СДВР, в частта му, с която на Р. В. Х. от [населено място], ЕГН: [ЕГН], за извършено нарушение на чл.103 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, на основание чл.175, ал.1, т.3 от същия закон са наложени следните административни наказания: глоба в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца, като е намалил размера на наложената глоба на 50 лв., а лишаването от право да управлява МПС - за срок от един месец; и е потвърдил указаното НП в частта, с която на Р. В. Х., ЕГН: [ЕГН], за нарушение на чл.100, ал.1, т.1 ЗДвП, на основание чл.183, ал.1, т.1, предл.1 ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 10 лв., и в частта, с която на Р. В. Х., ЕГН: [ЕГН], за нарушение на чл.100, ал.1, т.2 ЗДвП, на основание чл.183, ал.1, т.1, предл.3 ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 10 лв.

Недоволно от така постановеното решение в изменителната му част е останало наказаното лице, което с касационна жалба, подадена чрез адв.Д. в срока и по реда на

чл.211, ал.1 АПК във вр.с чл.63в ЗАНН, обжалва същото. В жалбата се излагат доводи за неправилност и необоснованост на постановеното решение. Твърди се, че са допуснати съществени нарушения на материалния и процесуалния закон, като се изтъква ненадеждност на свидетелските показания, снети от актосъставителя и от свидетеля по акта. Отправеното до касационния съд искане е да отмени решението на СРС и да постанови друго, с което да отмени оспореното НП. В съдебно заседание касационният жалбоподател не се явява, а процесуалният му представител адв.Д. поддържа жалбата, моли за отмяна на съдебния акт и за присъждане на разноските по делото.

Отвeтникът по касационната жалба – Началник сектор в СДВР, отдел "Пътна полиция"-СДВР, не изпраща представител и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София-град, като провери правилността и обосноваването на първоинстанционното решение във връзка с направените от касатора оплаквания, намери следното:

Касационната жалба е подадена в предвидения за това преклузивен срок по чл.211, ал.1 АПК, от надлежно лице и при наличието на правен интерес, поради което се явява процесуално допустима, а по същество е неоснователна, поради следните съображения:

Обжалваното решение е валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу атакуваното НП.

Съдът, като прецени доводите на страните и посочените от жалбоподателя касационни основания, намира за установено следното:

Първоинстанционният съд е бил сезиран с жалба против НП № 23-4332-020579/13.09.2023 г. на Началник сектор в СДВР, отдел "Пътна полиция"-СДВР. Същото е издадено въз основа на АУАН сер.ГА, № 750619/22.08.2023 г., съставен от командир на отделение при 01 РУ-СДВР. Обективизираните в акта констатации, в относимата им към настоящото касационно оспорване част, се свеждат до това, че на 22.08.2023 г., около 02,11 ч в [населено място], на [улица], с посока на движение от [улица](ул."497-ма") към "Алея Я.", касационната жалбоподателка Х. е управлявала лек автомобил БМВ 420Д Х-драйв с рег. [рег.номер на МПС], собственост на "Уникредит лизинг" ЕАД, като не е спряла на стоп сигнал, подаден му от контролен орган със стоп-палка и е продължила движението си. Отказала е да предаде документите си и е осуетила извършването на проверка. При тази фактическа обстановка, която е възприета в издаденото НП, наказващият орган е наложил оспорените административни наказания на основание чл.175, ал.1, т.3 ЗДвП.

За извършване проверка на обстоятелствата, отразени в АУАН и НП, по делото пред СРС са събрани и приети писмени доказателства и гласни доказателствени средства. От фактическа страна Софийският районен съд е установил, че полицейските служители И. П. М. и К. М. Б. са осъществявали контрол за спазване на правилата за движение по пътищата на [улица], като били извън паркирания в близост служебен автомобил, носейки светлоотразителни жилетки. И.М. подал на водача ясен и видим сигнал за спиране чрез стоп-палка и фенер, но водачът не спрял управляваното МПС, а завил в посока [улица]. Това наложило полицейските служители да го последват

със служебен автомобил с включен светлинен и звуков сигнал. Водачът спрял на [улица], където му била извършена полицейска проверка. Жалбоподателката и настояща касационна жалбоподателка Х. не представила на контролните органи свидетелство за управление на МПС и свидетелство за регистрация на МПС. На място се отзовали и служители на 04 РУ-СДВР за оказване на съдействие.

Въз основа на така събраните доказателства и установеното от фактическа страна, въззивният съд е извел правния извод, че не са допуснати нарушения на процесуалните правила, накърняващи правата на жалбоподателя. Съдът е посочил, че в АУАН и НП присъстват всички задължителни реквизити, изискуеми по силата на чл.42 и чл.57 ЗАНН. Районният съд е приел нарушението за доказано по безспорен начин както от обективна, така и от субективна страна. Допълнил е, че словесното и цифрово описание на извършеното е точно и ясно, което не пречат жалбоподателя да разбере вмененото му нарушение. СРС е приел, че АНО не е изложил конкретни мотиви във връзка с определяне размера на наложените наказания над законоустановения минимум, като същевременно не са посочени отегчаващи обстоятелства, които да са взети предвид при индивидуализацията на административното наказание. Ето защо Съдът е като е намалил наложените наказания до законоустановения минимум.

Направените от решаващия състав на съда изводи са съобразени със закона и напълно се споделят от касационната инстанция. Правилно, въз основа на установената по делото фактическа обстановка районният съд е приел, че Р. В. Х. е осъществила от обективна и субективна страна нарушение по чл.175, ал.1, т.3 ЗДвП като не е изпълнила задължението си по чл.103 от същия закон. Нормата предписва на водача при подаден му сигнал за спиране от контролните органи да спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания. Съдът съобрази, че процесният случай касае неподчиняване на подаден сигнал, тъй като жалбоподателката и настояща касационна жалбоподателка не се е съобразила с ясно и недвусмислено подаден стоп-сигнал, като по този начин е осуетила извършването на проверка от органите за контрол. В действителност, ако касационната жалбоподателка бе изпълнила задълженията, си визирани в нормата, то не би се стигнало до ситуация полицейските служители да я последват със служебен автомобил с включен светлинен и звуков сигнал, и едва след принудително спиране на [улица], чрез спиране на полицейския автомобил пред нейния, е било възможно да ѝ се извърши полицейска проверка. Не би се наложило да бъде извикано полицейско подкрепление от още няколко патрулни коли, с единствената цел да бъде извършена полицейска проверка, която водачката на автомобила е направила опит да осуети. Дори след принудителното ѝ спиране тя не е изгасила двигателя на автомобила, не е отворила вратата му, не е представила документи за проверка. Безспорно водачката е имала възможност да възприеме подадения сигнал на контролните органи, на който сигнал не се е подчинила. Правилно районният съд е отбелязал, че поведението ѝ е очевиден белег, че тя не е следяла пътната обстановка с необходимата бдителност.

Като неоснователно Съдът определя касационното оплакване във връзка с обстоятелството около носените от полицейските служители светлоотразителни жилетки. В хода на разпита им и актосъставителят, и свидетелят по акта, присъствал на проверката, еднозначно са заявили, че са носили такива жилетки, каквото задължение имат в тъмната част на денонощието. Показанията им са последователни

и логични, поради което правилно са кредитирани от първата съдебна инстанция. Показанията на св.У. не са снети при условията на съвместен разпит, а в следващо по ред съдебно заседание, и това е поставило същия във възможност да знае съдържанието на казаното от свидетелите преди него, отразено в протокола от с.з. на 09.09.2024 г. Наред с това по неизяснени причини при проверката същият свидетел е заявил на органите на пътната полиция, че автомобилът е негова собственост, а в действително същият е бил собственост на "Уникредит лизинг" ЕАД.

От доказателствата по делото се установява, че касационната жалбоподателка е наказана заради осуетяване на проверка, извършвана от контролните органи. Това нарушение е точно описано в текстовата част на наказателното постановление, то е и правилно квалифицирано по чл.103 ЗДвП. На основание чл.175, ал.1, т.3 ЗДвП Законосъобразно наказващият орган е наложил административното наказание в съответствие с описаните фактически обстоятелства в акта и НП. След като с действията си Х. е пречатвала и пречела на извършване на проверката, то е очевидно, че по този начин тя я осуетява. От словесното описание на нарушението лицето в достатъчна степен е разбрало за какво му се налага санкцията, респ. е могло да организира адекватно и ефективно защитата си, за което сочат всички доказателства по делото.

Предвид изложеното, настоящата инстанция приема касационната жалба за неоснователна, като не са налице сочените касационни основания за отмяна на обжалваното решение. Решението на СРС е правилно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, пр.1 от Административнопроцесуалния кодекс, Съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5463 от 19.12.2024 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 7764/2024 г., В ЧАСТТА, с която е изменено Наказателно постановление № 23-4332-020579/13.09.2023 г. на Началник сектор в СДВР, отдел "Пътна полиция"-СДВР, в частта му, с която на Р. В. Х. от [населено място], ЕГН: [ЕГН], за извършено нарушение на чл.103 от Закона за движение по пътищата, на основание чл.175, ал.1, т.3 от същия закон са наложени следните административни наказания: глоба в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца, като размерът на наложената глоба е намален на 50 лв., а лишаването от право да управлява МПС е намалено на срок от един месец.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

